

20 000 km så at sige kører afgiftsfrit resten af tiden (året). Med en årskørsel på 60 000 km betyder dette en afgiftsbesparelse på ca. 3 600 kr. og med en kørsel på 100 000 km en besparelse på næsten 7 000 kr. på et år. Som følge af de stærkt svingende årskørsler vil en udligning af denne forskelsbehandling ikke kunne gennemføres ved hjælp af en kraftig forhøjelse af den faste årsafgift, uden at denne ville ramme urimeligt hårdt i de tilfælde, hvor årskørslen er forholdsvis lav.

Da den foreslåede opkrævningsform må antages at ville påvirke forudsætningerne for kørsel med disse vogne, er afgiften i en overgangsperiode på 3 år foreslået reduceret, jfr. § 28. Efter overgangsperiodens udløb vil en dieseldrevet hyrevogn med en årskørsel på 60 000 km komme til at betale udligningsafgift med 3 600 kr. mod hidtil 1100-1200 kr.

Til § 4.

1. Vægtafgift af vare- og lastvogne m. v.

Afgiften af køretøjer til godstransport er omregnet til afgift af køretøjernes tilladte totalvægt, medens den gældende afgift beregnes af egenvægten. Overgang til totalvægtbeskatning medfører væsentlige praktiske fordele såvel for erhvervene som for administrationen, bl. a. fordi et køretøjs totalvægt i modsætning til egenvægten er veldefineret og konstant.

For varevogne og mindre lastvogne (totalvægt indtil 3 000 kg) er satserne beregnet pr. køretøj i visse vægtklasser. For tungere køretøjer er satserne fastsat pr. 200 kg totalvægt.

Satserne er beregnet således, at indtægten af motorkøretøjerne i skalaens vægtintervaller bliver nogenlunde som hidtil.

Det kan dog ikke undgås, at der inden for de enkelte intervaller vil ske en vis udligning mellem forskellige vogntyper, således at køretøjer med lav egenvægt og høj ladningsvægt ved omlægningen vil kunne få en stigning i afgiften og omvendt for køretøjer, som på grund af specialudstyr, opbygning på lad el. lign. hidtil har været beskattet efter en relativ høj egenvægt.

Vægtafgift af påhængsvogne m. v. til benzindrevne vare- og lastkøretøjer er hidtil beregnet efter de for hovedvogne gældende takster. Da påhængsvogne oftest har en forholdsvis lavere egenvægt end hovedvogne af tilsvarende type, vil en videreførelse af den hidtidige ligestilling reelt medføre en stigning i beskatningen af påhængsvognene. Som følge heraf er satserne for påhængsvogne udskilt og opført med beløb, som er reduceret med 25-50 pct. af satserne for hovedvogne i

de tilsvarende vægtklasser. Det bemærkes, at den hidtidige afgiftsberegning af egenvægten har favoriseret de større påhængsvogne med åbent lad.

2. Udligningsafgift af vare- og lastvogne m. v.

Den merafgift, som dieseldrevne køretøjer hidtil har været pålagt som kompensation for benzinafgifterne, andrager for motorvogne $2\frac{1}{2}$ gange vægtafgiften og for påhængsvogne — uforandret siden 1931 — 1 gang vægtafgiften. I de foreslåede satser er disse relationer søgt opretholdt, dog med fornøden korrektion for hovedvognenes vedkommende for den sidste benzinafgiftsforhøjelse.

Sættevogne indtager i henseende til konstruktion og benyttelse en særstilling, men har hidtil været beskattet som hovedvogne, hvilket kan have medvirket til sættevognstogs ringe udbredelse her i landet. I forslaget § 9, stk. 2, er foreslået en ændret og lempeligere regel for beregning af sættevognes afgift.

Til § 5.

Traktorer m. v.

Det store flertal af traktorer betaler en årlig afgift på 30-50 kr. Da et fast årsbeløb vil medføre væsentlige praktiske fordele ved beregningen, opkrævningen og revisionen er afgiften opført med et fast årligt beløb på 40 kr. (påhængsvogne 20 kr.) pr. traktor for alle traktorer, undtagen de ret fåtallige registreringspligtige, ikke-benzindrevne traktorer m. v., jfr. § 5, II.

Vægtafgiften indbringer med den nuværende vognpark ca. 200 mill. kr. på et år. Det må antages, at en til den stedfundne benzinafgiftsforhøjelse på 10 øre pr. liter svarende forhøjelse af satserne vil medføre en merindtægt på 10-15 mill. kr. Om de finansielle virkninger af omlægningen af afgiftsgrundlaget for vare- og lastvogne kan derimod intet nærmere oplyses.

III.

Til forslaget § 9, stk. 2, er foreslået en ændret og lempeligere regel for beregning af sættevognes afgift.

Til § 1.

Bestemmelsen omfatter de samme køretøjer, som er afgiftspligtige efter den gældende vægtafgiftslovs § 1, stk. 1. Terminologien er bragt i overensstemmelse med færdselslovens.